

תת"ע 8694/05/20 - מדינת ישראל נגד חטב משה משה

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

תת"ע 8694-05-20 מדינת ישראל נ' חטב משה
תת"ע 7650-06-20 שם תיק ללא שמות חסויים
תיק חיצוני: 30251513294

מספר בקשה: 4

בפני כבוד השופט הגר אוזולאי אדרי
מבקשים מדינת ישראל
נגד חטב משה משה
משיבים

החלטה

בפני בקשה שענינה חישובימי פסילת רישוון הנהיגה של המבוקש על פי גזר דין מיום 13.07.21.

העובדות הضرיקות לעניין:

1. ביום 13.07.21 נגזר דיןו של המבוקש תוך שנקבע, בין היתר, כי רישוון הנהיגה של המבוקש יפסל בפועל לתקופה של שלושה חודשים מיום 2.1.22.
2. ביום 22.04.22, הוגשה הבקשה מושא החלטה זו.

טענות הצדדים:

3. לטענת המבוקש, תוקף רישוון הנהיגה שלו פג בחודש Mai 2018 ורשינו הופק בידי המשטרה ולא היה בידיו ולכן לא הפקיד אותו בנסיבות בית המשפט ומבקש לחשב את ימי הפסילה מיום מתן גזר הדין.
4. המשיבה מתנגדת לבקשת בענה כי במסגרת הסדר הטיעון ניתנה החלטה לפיה הפסילה תחול ביום 2.1.22, הינו חצי שנה לאחר מתן גזר הדין שבו היה המבוקש מוצג ולכן בקשה זו נגועה בחוסר תום לב.
5. בנוסף, מפנה המשיבה להלכת ג'אבר בבש"פ 9075/12, לפיה הסמכות הענינית לחשב את מנין ימי פסילת רישוון הנהיגה על פי גזר הדין, מסורה לרשות הרישוי.
6. כר גם, המשיבה מפנה לכך שבהתאם לתקנון התעבורה, תשכ"א-1961 (להלן):

עמוד 1

"**תקנות התעבורה**"), תחילת תקופת הפסילה מחייבת מעשה אקטיבי פורמלי של הנהג.

7. עוד מצינת המשיבה בתגובה כי אין בכחן של נסיבות אישיות, קשות ככל שהוא, לרוקן מתוכן את הלכת בית המשפט העליון, ועל כן על המבוקש לפנות לרשות המוסמכת - היא רשות הרישוי.

דין והכרעה:

לאחר שעניינתי בבקשת ובתשובה לבקשת, אני סבורה כי בנסיבות העניין דין הבקשה להיחות ועל המבוקש להפנות בקשתו לרשות המוסמכת.

8. עניינה של הבקשה דנן הוא בחישוב ימי פסילת רישון הנהוגה של המבוקש על פי גזר דין, על אף שלא בוצעה על ידי המבוקש כל פעולה אקטיבית של הפקדת רישון כנדרש.

9. בהתאם להלכה שנקבעה על ידי בית המשפט העליון ב文书 9075/12 ג'אבר נ' מדינת ישראל(להלן: "הלכת ג'אבר"): "אי הפקדת הרישון בנסיבות בית המשפט היא איורע או מחדר חדש, שמוועדו הוא לאחר מתן גזר הדין, וכפועל יצא ממנו - ולא מגזר הדין - נוצרה המחלוקת בנושא חישוב מנתין ימי הפסילה".

לאור האמור, קובעת הילכת ג'אבר, כי פרשנותו של גזר הדין מסורה לגורמים האמונה על ביצועו, ובעניינו לרשות הרישוי.

10. זאת ועוד, בע"פ 7323/19 אבו שריפה נ' מדינת ישראל, קבע בית משפט העליון כי אין לעורר הבחנה בין בקשה ל"חישוב פסילה" שעוניינה בחישוב מתמטי וטכני של ימי פסילה לבון בקשה ל"הכרה בפסילה" שעוניינה בהכרה בפסילה מהותית" והבהיר שבכל מקרה של בקשה הנוגעת לפסילה, הכתובת היא רשות הרישוי וכי השגה על החלטה זו ניתן להגיש לבית המשפט לעניינים מנהליים ולכן אין מנוס מן המסקנה לפיה בית משפט זה מחוסר סמכות עניינית לדון בבקשת והכתובת אליה צריך היה המבוקש לפנות היא רשות הרישוי,DOI בכרך כדי להוביל למחלוקת הבקשה.

11. יחד עם זאת, בבחינת למעלה מן הצורך, אדון בבקשת גם לגופו של עניין.

12. **תקנה 556(א) לתקנות התעבורה קובעת כי: "נפסל בעל רישון נהיגה על ידי בית משפט מהחזק ברשוינו, ימציא בעל הרישון את רישון הנהיגה שלו לאותו בית המשפט שהורה על פסילתו מיד לאחר שהודיע לו על הפסילה; אם שוכנע בית המשפט שהרישון אינו בידי בעלו אותה שעה ימציאו בעל הרישון, תוך התקופה שקבע בית המשפט, לאחר שניתנה ערבות להמצאת הרישון ובתנאים שקבע בית המשפט".**

13. כמובן, יש צורך במעשה אקטיבי-פורמלי של הנהג לשם תחילת תקופת הפסילה, וזאת באמצעות הפקדת רישון הנהיגה (ראו לדוגמה רע"פ 18/6928 קלפון נ' מדינת ישראל).

14. ואילו במקרים בהם רישון הנהיגה של הנהג אינו בידי, עליו להגיש תצהיר חלף ההפקדה (ראו **תקנה 557(ב)** לתקנות התעבורה).

15. בעניינו, לא הייתה לבקשת האפשרות להפקיד את רישון הנהיגה שלו בנסיבות בית המשפט מאחר שהופקד במשטרה כשהוא פג תוקף, ובכל זאת היה עליו להגיש תצהיר.
16. כאמור המבקש לא פעל בהתאם להוראות הדיון ומשכך לא ניתן להורות שמנין ימי הפסילה יהיו מיום גזר הדיון.
17. **ה גם שלא הופקד רישון נהיגה ולא הוגש תצהיר, אראה בבקשת זו כתחיליף להפקדה. המזקרים תנפק אישור הפקדה מיום 24.4.22.**
18. באשר לבקשת לחישוב הפסילה ממועד מתן גזר הדיון, המבקש יפנה בקשתו למשרד הרישוי אשר לו הסמכות לבצע חישוב פסילה.

ניתנה היום, כ"ד אייר תשפ"ב, 25 Mai 2022, בהעדר הצדדים.